

Prezenta lucrare conține ____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI
a VIII-a**

SIMULARE JUDEȚEANĂ

6 mai 2025

Limba și literatura română

Scoala in Papuci

Numele:.....

Inițiala prenumelui tatălui:.....

Prenumele:.....

Școala de proveniență:.....

Centrul de examen:.....

Localitatea:.....

Județul:.....

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUNUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUNUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUNUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

Toate subiectele sunt obligatorii.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Timpul de lucru efectiv este de două ore.

Scoala in Papuci

SUBIECTUL I

70 de puncte

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Numitul Isaac ne-a poftit să intrăm cu o ușoară încuviințare. O penumbră albăstrie învăluia totul, insinuând numai crâmpoșe dintr-o scară de marmură și o galerie de fresce populate cu figuri de îngeri și de creaturi fabuloase. L-am urmat pe paznic de-a lungul aceluiași coridor de palat și am ajuns într-o mare sală circulară, unde o adevărată bazilică de neguri zăcea sub o cupolă sfâșiată de fascicule de lumină ce atârnavă din înalt. Un labirint de coridoare și de rafturi ticsite cu cărți urca de la bază spre vârf, configurând un stup urzit din tuneluri, scări, platforme și punți ce lăsa să se ghicească o gigantică bibliotecă de o geometrie imposibilă. M-am uitat la tata, cu gura căscată. El mi-a zâmbit, făcându-mi cu ochiul.

– Daniel, bine ai venit în Cimitirul Cărților Uitate.

Presărate pe culoare și pe platformele bibliotecii se profilau mai multe siluete. Unele dintre ele s-au întors să salute de la distanță și am recunoscut chipurile mai multor colegi de-ai tatei din tagma librarilor de modă veche. În ochii mei de copil de zece ani, acei indivizi apăreau ca o *confrerie secretă de alchimiști conspirând fără știrea lumii. Tata a îngenunchat lângă mine și, privindu-mă țintă în ochi, mi-a vorbit cu glasul șoptit al promisiunilor și al confidențelor.

– Locul ăsta e un mister, Daniel, un sanctuar. Fiecare carte, fiecare *tom pe care-l vezi are suflet. Sufletul celui care l-a scris și sufletul celor care l-au citit, l-au trăit și l-au visat. Ori de câte ori o carte își schimbă proprietarul, ori de câte ori privirea alunecă pe paginile ei, spiritual său crește și se întărește. Cu mulți ani în urmă, când tatăl meu m-a adus aici pentru prima oară, locul ăsta era deja bătrân. Poate la fel de bătrân ca orașul însuși. Nimeni nu știe cu siguranță de când există sau cine au fost cei care l-au creat. Am să-ți spun ceea ce tatăl meu mi-a spus mie. Când o bibliotecă dispăre, când o librărie își închide porțile, când o carte se pierde în uitare, cei care cunoaștem acest loc, paznicii, avem grijă să ajungă aici. În locul acesta, cărțile de care nimeni nu-și mai amintește, cărțile care s-au pierdut în timp trăiesc pentru totdeauna, așteptând să ajungă într-o bună zi în mâinile unui nou cititor, ale unui nou spirit. În librărie noi le vindem și le cumpărăm, însă în realitate cărțile nu au

stăpân. Fiecare carte pe care o vezi aici a fost cel mai bun prieten al cuiva. Acum nu ne mai au decât pe noi, Daniel. Crezi că vei putea să păstrezi secretul ăsta?

Privirea mea s-a pierdut în imensitatea aceluia loc, în lumina lui fermecată. Am încuviințat, iar tata mi-a zâmbit.

– Și știi care-i partea cea mai bună? m-a întrebat.

Am tăgăduit în tăcere.

– Există obiceiul ca, atunci când cineva vizitează pentru prima oară locul ăsta, să aleagă o carte, pe oricare ar prefera-o, și s-o adopte, asigurându-se că nu va dispărea niciodată, că va rămâne vie pentru totdeauna. E o promisiune foarte importantă. Pe toată viața, mi-a explicat tata. Azi e rândul tău.[...]

Am străbătut culoare și galerii în spirală populate cu sute, mii de tomuri ce păreau să știe mai multe în privința mea decât eu despre ele. În scurt timp, m-a năpădit ideea că în spatele copertelor fiecăreia din acele cărți se deschidea un univers infinit, ce trebuia explorat și că, dincolo de acele ziduri, lumea lăsa viața să treacă în după-amiezi, de fotbal și în seriale de radio [...]. Poate că a fost acest gând, poate că hazardul sau ruda sa ilustră, destinul, însă chiar în clipa aceea am știut că alesesem cartea pe care aveam s-o adopt. Ori poate că ar trebui să spun cartea care avea să mă adopte pe mine. Se deslușea timid la capătul unui raft, legată în piele de culoarea vinului și susurându-și titlul în litere aurite ce ardeau în lumina distilată de cupola din înalt. Am înaintat până la ea și am dezmiertat literele cu buricul degetelor, citind în tăcere: *Umbră vântului* de Julián Carax.

Nu auzisem niciodată de acest titlu ori de autor, însă prea puțin mi-a păsat. Hotărârea era luată. De ambele părți. Am luat cartea cu cea mai mare grijă și am răsfoit-o, lăsându-i paginile să fâlfâie. Eliberată din celula ei de pe raft, cartea a exhalat un nor de praf aurit. Satisfăcut de alegere, m-am întors pe urmele pașilor mei prin labirint, purtându-mi cartea sub braț, cu un zâmbet întipărit pe buze. Poate că atmosfera vrăjită a locului mă subjugase, însă am avut certitudinea că acea carte stătuse acolo să mă aștepte de ani de zile, probabil dinainte ca eu să mă fi născut.

(Carlos Ruiz Zafon – *Umbră vântului*)

*tom - volum, lucrare, operă;

*confrerie - grupare de oameni cu păreri comune.

Scoala in Papuci

Textul 2

Reporter: Cum ați început să scrieți literatură? A existat un moment declanșator?

Ioana Nicolaie: Una dintre amintirile mele străvechi este cum bunica mea blondă și cu ochi albaștri scoate din partea de sus a etajerei o carte. Are foi îngălbenite, cu scris mare. Ne strânge lângă ea pe noi, cei patru nepoți mai mari, și începe să citească o poveste cu un păstor, David, care avea să ajungă împărat după ce se va fi luptat cu un uriaș. [...] Nu aveam decât câteva cărți în casă, de aceea mi-am făcut fișă la bibliotecă încă din clasa întâi. Cărțile au venit mai întâi spre a fi citite, explorate, ca niște teritorii. Pe unele, ca *Aventurile lui Tom Sawyer*, le-am citit de cel puțin patru ori. Cât despre scris, în clasa a III-a învățatoarea m-a dus în clasa a IV-a ca să le citesc copiilor ăloră cu mult mai mari decât mine o compunere făcută ca temă de casă. Tot atunci mi-au venit primele versuri în cap. Le-am scris și, cu inima cât un purice, le-am arătat fratelui meu mai mare. A râs în hohote. Chiar avea de ce s-o facă. Numai că eu nu m-am mai oprit din scris.

Reporter: Ce faceți când nu scrieți?

Ioana Nicolaie: Stau mult printre copii, căci predau într-o școală germană. Țin cursuri de scriere creativă. Fac jurnalism specializat în educație. Mă străduiesc să derulez cât mai

multe proiecte printr-o fundație al cărei membru fondator sunt, *Melior* (donăm sute de cărți noi, superbe, unor biblioteci școlare). Încerc să mă descurc în rolul de mamă a unui adolescent căruia-i dătez foarte multe lucruri, printre care descoperirea tehnologiei vechi, căci el are o pasiune pentru asta. Particip la evenimente literare, sunt invitată la festivaluri în țară și-n străinătate, țin ateliere de joacă și imaginație [...].

Reporter: Ce cărți ați reciti din perioada copilăriei?

Ioana Nicolaie: Pe toate. Când se va descoperi întinerirea, îmi voi cumpăra neapărat elixirul și voi lua ascensorul până la zece-unsprezece ani. Apoi voi merge într-o bibliotecă nemaivăzută. Ar fi în ea *Huckleberry Finn*, dar și toate cărțile lui Roald Dahl, ar fi *Jim Năsturel*, dar și *Micul Prinț*, s-ar găsi Alice în cele două țări fără seamăn, ar fi *Enciclopedia zmeilor*, de Mircea Cărtărescu, dar și *Cartea fetiței vampir* de Adina Popescu, ar fi *Val și Cetatea Sufletelor* de Ana Alfianu, dar și *Bătrânul din Lună* de Grace Lin, ar fi *Povestea fără sfârșit* de Michael Ende, ar fi *Apolodor*, *Tinerete fără bătrânețe* și multe, multe altele. La nesfârșit.

[https://copiibjc.bjc.ro/Interviu cu Ioana Nicolaie](https://copiibjc.bjc.ro/Interviu%20cu%20Ioana%20Nicolaie)

Scoala in Papuci

A.

1. Completează spațiile libere cu informațiile din textul 1.

2 puncte

Daniel se gândește că în spatele copertelor fiecărei cărți se deschide un univers....., ce trebuie

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Când vizitează Cimitirul Cărților Uitate, băiatul are:

- a. paisprezece ani.
- b. zece ani.
- c. șase ani.
- d. optsprezece ani.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

În copilărie, scriitoarea arată primele versuri:

- a. învățătoarei.
- b. bunicii.
- c. fratelui mai mare.
- d. colegilor din clasa a III-a

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

Fundația *Melior*:

- a. coordonează trupe de teatru școlar.
- b. finanțează călătorii tematice în străinătate.
- c. donează cărți noi unor biblioteci școlare.
- d. asigură echipament IT unor instituții de învățământ.

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a marca dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Scoala in Papuci

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Cimitirul Cărților Uitate a fost creat de bunicul lui Daniel.		
Odinioară, fiecare carte de aici a fost cel mai bun prieten al cuiva.		
Din Cimitirul Cărților Uitate, băiatul alege cartea <i>Umbra vântului</i> de Julián Carax.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Bunica le citea nepoților dintr-o carte veche.		
Ioana Nicolaie a citit <i>Aventurile lui Tom Sawyer</i> de cel mult patru ori.		
Scriitoarea consideră că îi datorează foarte multe lucruri fiului său.		

6. Precizează, în unu-două enunțuri, o trăsătură a tiparului descriptiv, ilustrând-o cu o secvență relevantă din primul paragraf al textului 1. **6 puncte**

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

- a. sens propriu, sens figurat, sens propriu.
- b. sens figurat, sens propriu, sens figurat.
- c. sens propriu, sens propriu, sens figurat.
- d. sens figurat, sens figurat, sens propriu.

Scoala in Papuci

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Există o relație de omonimie între cuvintele din seria:

- a. „Acum nu ne mai au decât pe noi, Daniel.” / Și-a cumpărat cărți noi.
- b. M-am uitat la tata cu gura căscată. / Gura fluviului devine tot mai largă.
- c. Bunica ne strânge lângă ea. / Artiștii ne adună în jurul lor.
- d. „A existat un moment declanșator?” / Simțea că se apropie punctul final.

5. Selectează, din fragmentul următor, trei substantive comune aflate în cazuri diferite, pe care le vei preciza:

„Cărțile au venit mai întâi spre a fi citite, explorate, ca niște teritorii. [...] Cât despre scris, în clasa a III-a învățătoria m-a dus în clasa a IV-a ca să le citesc copiilor ăloră cu mult mai mari decât mine o compunere făcută ca temă de casă.”

6 puncte

Substantivul selectat	Cazul substantivului

6. Alcătuieste (1) un enunț asertiv în care să folosești un pronume personal, la persoana întâi, cu funcție sintactică de complement prepozițional și (2) un enunț imperativ în care substantivul „citor” să aibă funcția sintactică de complement direct.

6 puncte

(1)

(2)

7. Transcrie propozițiile din fraza: „Când se va descoperi întinerirea, îmi voi cumpăra neapărat elixirul și voi lua ascensorul până la zece-unsprezece ani.”, precizând felul acestora.

6 puncte

8. Rescrie textul de mai jos, corectând greșelile de orice natură.

6 puncte

Cartea a cărei pagini erau îngălbenite mă aștepta. Bibliotecarei înșiși nu i se părea că iar mai place cuiva un volum așa de vechi și se gândea la cine îl v-a citii?

Scoala in Papuci

SUBIECTUL AL II-LEA

(20 de puncte)

Crezi că un adult îi poate transmite unui copil interesul pentru lectură?

Scrive un text argumentativ, de minimum 150 de cuvinte, în care să susții răspunsul la întrebarea de mai sus, valorificând unul dintre textele date și experiența personală / de lectură.

În redactarea textului, vei avea în vedere:

- formularea unei opinii despre tema propusă;
- prezentarea a două argumente care să susțină opinia formulată, valorificând unul dintre texte și experiența personală sau de lectură;
- enunțarea unei concluzii;
- utilizarea corectă a conectorilor în argumentare.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – **12 puncte**;
- redactarea compunerii – **8 puncte** (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

Scoala in Papuci